

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 sierpnia 2014 roku - znak I (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 22 maja 2014 roku, odmówił K. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 1 maja 2014 roku. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 22 sierpnia 2014 roku nie stwierdziła niezdolności wnioskodawcy do pracy. Orzeczenie stanowiło podstawę wydania decyzji. Wobec niespełnienia przez wnioskodawcę wszystkich warunków do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ZUS nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku.

/decyzja - k. 27 akt ZUS/

W dniu 11 września 2014 roku odwołanie od ww. decyzji złożył ubezpieczony K. K., podnosząc, że nie zgadza się ze stanowiskiem organu rentowego. Podniósł, że stan jego zdrowia uzasadnia przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

/odwołanie - k. 2 - 2 verte/

W odpowiedzi na odwołanie, złożonej w dniu 9 października 2014 roku, ZUS wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie - k. 3 - 3 verte/

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie. Wnioskodawca poparł odwołanie.

/e-protokół z dnia 30 marca 2017 roku - 00:09:53 - 00:10:07 - płyta - k. 49/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony K. K. urodził się w dniu (...).

okoliczność bezsporna, a nadto: wniosek - k. 1 akt ZUS/

W dniu 22 maja 2014 roku K. K. złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

/okoliczność bezsporna, a nadto: wniosek - k. 1 akt ZUS/

Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 6 sierpnia 2014 roku uznał, że K. K. nie jest niezdolny do pracy.

/okoliczność bezsporna, a nadto: orzeczenie - k. 17 - 18 akt ZUS/

Na skutek sprzeciwu od ww. orzeczenia Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 22 sierpnia 2014 roku uznała, że K. K. nie jest niezdolny do pracy.

/okoliczność bezsporna, a nadto: orzeczenie - k. 21 - 22 akt ZUS/

W badaniu sądowo - neurologicznym rozpoznano u wnioskodawcy zmiany zwyrodnieniowo - dyskopatyczne odcinka szyjnego i lędźwiowo - krzyżowego kręgosłupa bez istotnych deficytów neurologicznych. Wnioskodawca został w 2013 roku wstępnie zakwalifikowany do zabiegu operacyjnego odcinka lędźwiowo - krzyżowego kręgosłupa. W dniu 11 grudnia 2014 roku przebył operację usunięcia (...) /C6 i C6/C7 z powodu bólów odcinka szyjnego kręgosłupa promieniujących do obu barków. Po zabiegu został wypisany do domu w stanie ogólnym i neurologicznym dobrym z zaleceniem noszenia kołnierza ortopedycznego. W ocenie neurologicznej w dacie złożenia wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy wnioskodawca nie był niezdolny do wykonywania pracy.

/pisemna opinia biegłego neurologa - k. 6 - 8; pisemna uzupełniająca opinia biegłego neurologa - k. 46/

W badaniu sądowno - neurochirurgicznym rozpoznano u wnioskodawcy zmiany zwyrodnieniowe odcinka szyjnego i lędźwiowego kręgosłupa, dyskopatię L4/L5 i stan po dyscektomii C5/C6 i C6/C7. W ocenie neurochirurgicznej wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy od dnia 22 maja 2016 roku. Narastające zmiany zwyrodnieniowe, szczególnie w odcinku szyjnym i lędźwiowym powodują u wnioskodawcy trudności w lokomocji. Z powodu zmian w kręgosłupie szyjnym wnioskodawca był operowany. W wykonanym badaniu MR kręgosłupa lędźwiowego widoczna jest duża wypuklina na poziomie L4/L5. Narastanie zmian zwyrodnieniowych powoduje u wnioskodawcy zmniejszenie zdolności do podjęcia pracy. U wnioskodawcy częściowa niezdolność do pracy pojawiła się od dnia 22 maja 2016 roku

/pisemna opinia biegłego neurochirurga - k. 18 - 19/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Łodzi dokonał na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych oraz na podstawie opinii biegłych neurologa i neurochirurga, które stanowiły podstawę do oceny stanu zdrowia K. K..

Biegli wydali opinie na podstawie dokumentacji medycznej wnioskodawcy, dokumentacji ZUS oraz na podstawie badania wnioskodawcy.

Biegli w sposób jasny i precyzyjny odpowiedzieli na postawione im pytania, wskazując szczegółowo podstawy dokonanych w opinii ustaleń. Biegła neurolog odpowiadając na podnoszone przez ubezpieczonego zarzuty do opinii, wyjaśniła w ramach pisemnej opinii uzupełniającej wszelkie wątpliwości i zastrzeżenia. Wytłumaczyła, co jest przedmiotem jej oceny z punktu widzenia posiadanej specjalizacji, w jaki sposób przeprowadza badanie i wyprowadza na tej podstawie wnioski. Wnioskodawca nie podnosił zarzutów wobec złożonej pisemnej opinii uzupełniającej biegłej neurolog i nie zgłaszał dalszych wniosków dowodowych.

Podnieść należy, iż biegli oceniali stan zdrowia wnioskodawcy na datę złożenia przez niego wniosku o rentę. Nie może umknąć uwadze, że stan zdrowia wnioskodawcy zaczął się pogarszać w okresie po wydaniu spornej decyzji. Jak wskazał biegły neurochirurg częściowa niezdolność do pracy u wnioskodawcy wystąpiła dopiero w 2016 roku, po dniu 22 maja 2016 roku. Biegli obu specjalności jednoznacznie stwierdzili w swoich opiniach, że w dacie badania przez Komisję lekarską ZUS(w 2014 roku) wnioskodawca był zdolny do pracy.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 887 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w wymienionych okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W myśl art. 57 ust. 2 warunku przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Jak stanowi art. 58 ust. 1 pkt 5 ustawy emerytalnej, warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej

5 lat, jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Okres, o którym mowa

w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

Zgodnie z art. 12 ustawy rentowej niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 ust. 1).

Oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz ustalenia: daty powstania niezdolności do pracy, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy, związku przyczynowego niezdolności do pracy lub śmierci z określonymi okolicznościami, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do samodzielnej egzystencji, celowości przekwalifikowania zawodowego dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik Zakładu, zwany dalej "lekarzem orzecznikiem" (art. 14 ust. 1).

Warunki określone w art. 57 powołanej ustawy muszą być spełnione łącznie, by istniały podstawy do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W rozpoznawanej sprawie przedmiotem sporu było, czy K. K. jest niezdolny do pracy. Organ rentowy nie kwestionował spełnienia pozostałych przesłanek, wymaganych do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd na podstawie zebranego materiału dowodowego, a w szczególności na podstawie jednoznacznej opinii biegłych neurologa i neurochirurga, ustalił, że wnioskodawca, w chwili wydania zaskarżonej decyzji nie był niezdolny do pracy.

Biegli odnieśli się do istniejących schorzeń ubezpieczonego, ale wskazali, że wnioskodawca co najmniej do dnia operacji kręgosłupa, która miała miejsce dopiero w grudniu 2014 roku, był osobą zdolną do pracy. Wnioski z opinii biegłych są zatem zgodne z treścią orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 22 sierpnia 2014 roku. W ocenie Sądu opinie biegłych są w ocenie Sądu miarodajne do oceny stanu zdrowia wnioskodawcy. Należy podnieść, iż biegli w swoich opiniach odnotowali, iż stan zdrowia wnioskodawcy jest dynamiczny i zmienia się. Biegły neurochirurg precyzyjnie określił datę po której w jego ocenie wnioskodawca stał się częściowo niezdolny do pracy. Nastąpiło to dopiero w drugiej połowie maja 2016 roku. A zatem nastąpiło to w długim okresie czasu po dacie złożenia wniosku o rentę i wydaniu decyzji, która stała się przedmiotem sporu. Nie może umknąć uwadze fakt, iż w procesie Sąd ocenia prawidłowość wydania decyzji, oceniając stan zdrowia wnioskodawcy na tą datę. W rozpoznawanej sprawie częściowa niezdolność do pracy wystąpiła znacznie później bo po upływie blisko dwóch lat. Wnioskodawca może zatem ponownie zwrócić się o orzeczenie renty z uwzględnieniem jego obecnego stanu zdrowia. To że stan zdrowia wnioskodawcy po dwóch latach pogorszył się nie świadczy, iż w dacie badania przez Komisję lekarską ZUS był niezdolny do pracy a decyzja organu rentowego była wadliwa.

Wskazać w tym miejscu należy, że o nabyciu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy nie mogą przesądzać subiektywne odczucia osoby ubezpieczonej. Również sam fakt stwierdzenia choroby nie jest równoznaczny z

nabyciem prawa do renty. Istnienie schorzeń powodujących konieczność pozostawania w stałym leczeniu nie stanowi bowiem samodzielnej przyczyny uznania częściowej niezdolności do pracy, choć może wymagać czasowych zwolnień lekarskich. O niezdolności do pracy nie decyduje sam fakt występowania schorzeń, lecz ocena, czy i w jakim zakresie wpływają one na utratę zdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Jeżeli zatem stan zdrowia nie powoduje naruszenia sprawności organizmu w stopniu mającym wpływ na zdolność do pracy dotychczas wykonywanej lub innej mieszczącej się w ramach posiadanych lub możliwych do uzyskania kwalifikacji, brak jest prawa do tego świadczenia (por. wyrok SN z dnia 12 lipca 2005, sygn. akt II UK 288/04, publ. OSNP 2006/5-6/99; wyrok SN z dnia 1 grudnia 2000 roku, sygn. akt II UKN 113/00, publ. OSNP 2002/14/343; wyrok SA w Szczecinie z dnia 17 marca 2016 roku, sygn. akt III AUa 546/15, LEX nr 2090464).

Pamiętać należy również, że warunki nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określone w art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych muszą być spełnione łącznie w chwili wydania decyzji przez organ rentowy. W postępowaniu odwoławczym od decyzji odmawiającej prawa do renty sąd ocenia legalność decyzji według stanu rzeczy istniejącego w chwili jej wydania (tak też SN w wyroku z dnia 20 maja 2004 roku, sygn. akt II UK 395/03, publ. OSNP 2005/3/43, M.P.Pr.-wkł. 2005/7/19).

Sąd rozpatrując odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, bada zasadność tej decyzji, oceniając stan rzeczy z chwili jej wydanie. W przedmiotowej sprawie jest to 29 sierpnia 2014 roku. Zmiana stanu zdrowia ubezpieczonego, która miała miejsce dopiero po blisko dwóch latach od tej daty, a która może wpływać na jego zdolność do pracy, powinna zostać zgłoszona organowi rentowemu, który oceni zasadność nowego wniosku o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy. Sąd badając zasadność wydanej w postępowaniu administracyjnym decyzji ZUS bada jej trafność, biorąc pod uwagę stan faktyczny z dnia wydania tej decyzji.

Mając powyższe na względzie Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie od decyzji ZUS z dnia 29 sierpnia 2014 roku - znak I (...), orzekając jak sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć ubezpieczonemu z pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia apelacji.

18 maja 2017 roku